

Ευγονική στη Φύση

Μια σύντομη φιλοσοφική επισκόπηση της ιστορίας της ευγονικής, των ριζών του Ολοκαυτώματος των Ναζί και της ευγονικής σήμερα.

Εκτυπώθηκε σε 16 Δεκεμβρίου 2024

Συζήτηση για τους ΓΤΟ
Μια κριτική προοπτική για την ευγονική

Πίνακας περιεχομένων (TOC)

1. 🧬 Ευγονική στη 🌱 Φύση

👤 Μια μη καθοδηγούμενη πρακτική που οδηγείται κυρίως από κίνητρο κέρδους

1.1. Μια σύντομη εισαγωγή

👤 Richard Dawkins: η ευγονική είναι ηθικά αξιοθρήνητη

1.2. Τι είναι η Ευγονική;

👤 Francis Galton και η θεωρία της εξέλιξης του Δαρβίνου

👤 Μια προέκταση του επιστημονισμού

👤 Ο φιλόσοφος Friedrich Nietzsche για την εξέλιξη της επιστήμης

2. 🐮 Η ουσία της ενδογαμίας

👤 σαν να κολλάνε το κεφάλι στον πρωκτό τους

🐮 Οι αγελάδες στις ΗΠΑ σχεδόν εξαφανίστηκαν εξαιτίας της ενδογαμίας

3. Ιστορία της Ευγονικής

3.1. Υποστηρίζεται από Πανεπιστήμια παγκοσμίως

👤 Μελετητής του Ολοκαυτώματος Ernst Klee: η ψυχιατρική χρειαζόταν τους Ναζί

3.2. Ψυχιατρική: Το λίκνο της ευγονικής

📖 Το φυλλάδιο του πρώτου συνεδρίου ευγονικής δείχνει μια σχέση με την ψυχιατρική

👤 Ψυχίατρος Peter R. Breggin: η ψυχιατρική προκάλεσε το Ολοκαύτωμα

👤 Ψυχίατρος Frederic Wertham: οι ψυχίατροι δεν χρειάζονταν ένταλμα

📖 Το Mein Kampf του Χίτλερ ταιριάζει με τον τόνο των ψυχιατρικών εγχειριδίων

4. Χειραφέτηση της Επιστήμης

4.1. Uniformitarianism: The Dogma Behind Eugenics

👤 Ο φιλόσοφος William James για τη φύση της αλήθειας

4.2. 🚫 Η επιστήμη ως κατευθυντήρια αρχή για τη ζωή;

👤 Ο φιλόσοφος David Hume για την επιστήμη και τις αξίες

5. Ευγονική Σήμερα

📖 Δημοσιογράφος Eric Lichtblau: 10.000 υψηλόβαθμοι Ναζί μετανάστευσαν στις ΗΠΑ

🗣️ Παρουσιαστής ομιλίας Wayne Allyn Root

📄 Αρθρογράφος Natasha Lennard των New York Times

5.1. Επιλογή Εμβρύου

🇨🇳 Η Κίνα αγκαλιάζει το Yousheng (优生)

🧬 Eugenics 2.0: Επιλογή παιδιών

6. Προστασία της 🌱 Φύσης

🛡️ Ποιος θα προστατεύσει τη φύση;

Ευγονική στη Φύση

Η βιομηχανία συνθετικής βιολογίας πολλών τρισεκατομμυρίων δολαρίων μειώνει τα ζώα και τα φυτά σε ανούσιες δέσμες ύλης που μπορούν να γίνουν καλύτερα για τα εταιρικά συμφέροντα. Αυτή η αναγωγική άποψη διαταράσσει θεμελιωδώς τα θεμέλια της φύσης και της ανθρώπινης ύπαρξης.

Όταν αντιμετωπίζουμε πρακτικές που αλλάζουν βαθιά το θεμέλιο της ίδιας της ζωής, η φιλοσοφική ευθύνη απαιτεί να ασκούμε ευφυΐα πριν από την πρακτική. Είναι ανεύθυνο να επιτρέπονται τέτοιες μακροπρόθεσμες παρεμβάσεις να προχωρούν χωρίς να καθοδηγούνται από φιλοσοφία, καθοδηγούμενες αποκλειστικά από τα βραχυπρόθεσμα οικονομικά κίνητρα των εταιρειών.

Μια δημοσιογραφική ειδική για τη συνθετική βιολογία στο [The Economist](#) την περιέγραψε ως μια μη καθοδηγούμενη πρακτική:

Η φύση του επαναπρογραμματισμού (συνθετική βιολογία) είναι εξαιρετικά περίπλοκη, έχοντας εξελιχθεί χωρίς πρόθεση ή καθοδήγηση. Αλλά αν μπορούσατε να συνθέσετε τη φύση, η ζωή θα μπορούσε να μετατραπεί σε κάτι πιο επιδεκτικό σε μια μηχανική προσέγγιση, με καλά καθορισμένα τυπικά μέρη.

The Economist (Redesigning Life, 6 Απριλίου 2019)

Η ιδέα ότι οι ζωντανοί οργανισμοί είναι απλώς συλλογές από **καλά καθορισμένα τυπικά μέρη** που η επιστήμη μπορεί να **κυριαρχήσει ως μηχανική προσέγγιση** είναι βαθιά εσφαλμένη για πολλούς φιλοσοφικούς λόγους.

Αυτό το άρθρο θα καταδείξει πώς μια δογματική πεποίθηση – συγκεκριμένα, η ιδέα ότι τα επιστημονικά γεγονότα ισχύουν χωρίς φιλοσοφία ή μια πίστη στον **ομοιομορφισμό** – θεμελιώδης στηρίζεται στη συνθετική βιολογία και την ευρύτερη έννοια της **ευγονικής για τη φύση**.

Στο κεφάλαιο **4**[^] καταδεικνύεται ότι η ευγονική προέκυψε από ένα κίνημα αιώνων **χειραφέτησης της επιστήμης** που επιδιώκει να απαλλάξει την επιστήμη από ηθικούς περιορισμούς, προκειμένου η επιστήμη να γίνει κυρίαρχος της – ανεξάρτητα από τη φιλοσοφία – και να **προχωρήσει ανήθικα**.

Θα παρέχουμε μια σύντομη φιλοσοφική επισκόπηση της ιστορίας της ευγονικής (κεφάλαιο **3**[^]), του ρόλου της στο Ολοκαύτωμα των Ναζί (κεφάλαιο **3.2**[^]) και των σύγχρονων εκδηλώσεών της (κεφάλαιο **5**[^]). Τελικά, αυτή η φιλοσοφική εξερεύνηση αποκαλύπτει πώς η ευγονική, στον πυρήνα της, εδράζεται στην ουσία της ενδογαμίας, η οποία είναι γνωστό ότι προκαλεί συσσώρευση αδυναμίας και μοιραίων προβλημάτων στο ∞ χρόνο.

Μια σύντομη εισαγωγή

Η ευγονική είναι ένα αναδυόμενο θέμα τα τελευταία χρόνια. Το 2019, μια ομάδα άνω των 11.000 επιστημόνων υποστήριξε ότι η ευγονική μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη μείωση του παγκόσμιου πληθυσμού.

(2020) Η συζήτηση για την ευγονική δεν έχει τελειώσει – αλλά θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί με τους ανθρώπους που ισχυρίζονται ότι μπορεί να μειώσει τον παγκόσμιο πληθυσμό

Ο Andrew Sabisky, σύμβουλος της βρετανικής κυβέρνησης, παραιτήθηκε πρόσφατα λόγω σχολίων που υποστηρίζουν την ευγονική. Περίπου την ίδια εποχή, ο εξελικτικός βιολόγος Ρίτσαρντ Ντόκινς – γνωστός για το βιβλίο του *The Selfish Gene* – προκάλεσε διαμάχη όταν **έγραψε στο Twitter** ότι ενώ η ευγονική είναι ηθικά αξιοθρήνητη, θα λειτουργούσε.

Πηγή: [Phys.org](#) (Αντίγραφο ασφαλείας PDF)

(2020) Η ευγονική είναι τάση. Αυτό είναι πρόβλημα.

Οποιαδήποτε προσπάθεια μείωσης του παγκόσμιου πληθυσμού πρέπει να επικεντρωθεί στην αναπαραγωγική δικαιοσύνη.

Πηγή: [Washington Post](#) (Αντίγραφο ασφαλείας PDF)

Ο εξελικτικός βιολόγος **Richard Dawkins** — γνωστός για το βιβλίο του *The Selfish Gene* — προκάλεσε διαμάχη όταν **έγραψε στο Twitter** ότι ενώ η ευγονική είναι ηθικά αξιοθρήνητη, θα λειτουργούσε.

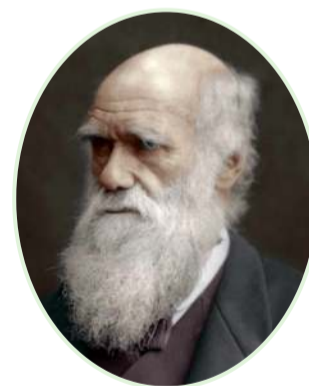
Πηγή: [Richard Dawkins στο Twitter](#)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1.2.

Τι είναι η Ευγονική;

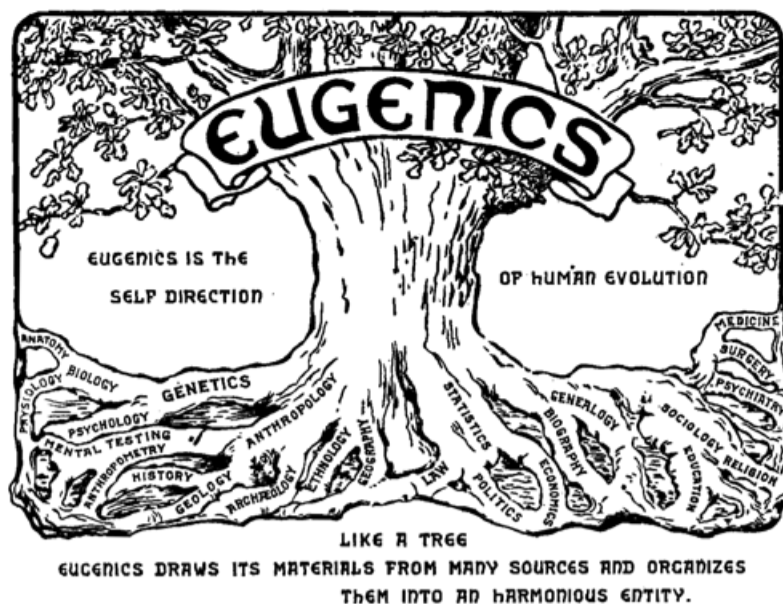
Η ευγονική προέρχεται από τη θεωρία της εξέλιξης του **Charles Darwin**.

Ο **Francis Galton**, ένας ξάδερφος του Charles Darwin, πιστώνεται με τη δημιουργία του όρου *ευγονική* το 1883 και ανέπτυξε την ιδέα με βάση την εξελικτική θεωρία του Δαρβίνου.

Στην Κίνα, το **Pan Guangdan** πιστώνεται με την ανάπτυξη της κινεζικής ευγονικής, *yousheng* (优生), κατά τη δεκαετία του 1930. Ο Pan Guangdan έλαβε εκπαίδευση ευγονικής στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια από τον **Charles Benedict Davenport**, έναν εξέχοντα Αμερικανό ευγονιστή.

Το αρχικό λογότυπο του συνεδρίου ευγονικής, που ιδρύθηκε στο Λονδίνο το 1912, περιγράφει την ευγονική ως εξής:

Η ευγονική είναι η αυτοκατεύθυνση της ανθρώπινης εξέλιξης. Όπως ένα δέντρο, η ευγονική αντλεί τα υλικά της από πολλές πηγές και τα οργανώνει σε μια αρμονική οντότητα.

Η ιδεολογία της ευγονικής αντιπροσωπεύει το αποκορύφωμα της άστοχης προσπάθειας της ανθρωπότητας να πάρει τον έλεγχο και να κυριαρχήσει επιστημονικά στην εξέλιξη. Ωστόσο, αυτή η έννοια δεν υπάρχει μεμονωμένα. Αντίθετα, αναδύεται από μια ευρύτερη και πιο βαθιά ριζωμένη φιλοσοφική στάση, γνωστή ως επιστημονισμός – την πεποίθηση ότι τα επιστημονικά ενδιαφέροντα πρέπει να υπερισχύουν των ανθρώπινων ηθικών θεωρήσεων και 🦋 της ελεύθερης βούλησης .

Κρίσιμο είναι ότι ο ίδιος ο επιστημονισμός προέρχεται από ένα ακόμη παλαιότερο πνευματικό κίνημα: το κίνημα της χειραφέτησης της επιστήμης . Αυτή η προσπάθεια αιώνων επιδιώκει να απελευθερώσει την επιστήμη από τους περιορισμούς της φιλοσοφίας, επιτρέποντάς της να γίνει κύριος του εαυτού της. Όπως παρατήρησε προσεκτικά ο φιλόσοφος **Friedrich Nietzsche** στο *Beyond Good and Evil* (Κεφάλαιο 6 – Εμείς οι μελετητές) το 1886:

Η διακήρυξη της ανεξαρτησίας του επιστημονικού ανθρώπου, η απελευθέρωσή του από τη φιλοσοφία , είναι ένα από τα πιο λεπτά επακόλουθα της δημοκρατικής οργάνωσης και της αποδιοργάνωσης: η αυτοδοξολογία και η αυτοπεποίθηση του λόγιου ανθρώπου είναι πλέον παντού σε πλήρη άνθιση. καλύτερη άνοιξη – που δεν σημαίνει ότι σε αυτή την περίπτωση ο αυτοέπαινος μυρίζει γλυκά. Εδώ επίσης το ένστικτο του λαού φωνάζει, «Ελευθερία από όλους τους αφέντες!» Και αφού η επιστήμη αντιστάθηκε, με τα πιο ευχάριστα αποτελέσματα, στη θεολογία, της οποίας η «υπηρέτρια» είχε περάσει πολύς καιρός, τώρα προτείνει με την απροθυμία και την αδιακρισία της να θεσπίσει νόμους για τη φιλοσοφία και με τη σειρά της να παίξει τον «κύριο». – τί λέω! να παίξει τον ΦΙΛΟΣΟΦΟ για δικό του λογαριασμό.

Αυτή η ορμή για επιστημονική αυτονομία δημιουργεί ένα επικίνδυνο παράδειγμα όπου τα συμφέροντα της ίδιας της επιστήμης λογικά ανυψώνονται στην κατάσταση του ύψιστου αγαθού . Η εξωτερική εκδήλωση αυτής της νοοτροπίας είναι ο επιστημονισμός, ο οποίος με τη σειρά του γεννά ιδεολογίες όπως η ευγονική.

Με την ευγονική, η ανθρωπότητα φιλοδοξεί να κινηθεί προς μια τελική κατάσταση όπως γίνεται αντιληπτή από μια εξωτερική, υποτιθέμενη αντικειμενική επιστημονική σκοπιά. Αυτή η προσέγγιση έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την εγγενή τάση της φύσης προς τη διαφορετικότητα, η οποία ενισχύει την ανθεκτικότητα και τη δύναμη.

ξανθά μαλλιά και γαλάζια μάτια για όλους

ουτοπία

The Inbreeding Argument κατά της Ευγονικής

Η ευγονική, στον πυρήνα της, βασίζεται στην ουσία της ενδογαμίας, η οποία είναι γνωστό ότι προκαλεί αδυναμία και θανατηφόρα προβλήματα.

Μια προσπάθεια να σταθούμε πάνω από τη ζωή, ως ζωή, καταλήγει σε μια εικονιστική πέτρα που βυθίζεται στον απέραντο ωκεανό του ∞ χρόνου.

Αυτή η βαθιά δήλωση περικλείει το παράδοξο στην καρδιά της ευγονικής. Όταν η επιστήμη, με την εγγενώς ιστορική της προοπτική, αναδεικνύεται ως καθοδηγητική αρχή για τη ζωή και την εξέλιξη, η ανθρωπότητα βάζει μεταφορικά το κεφάλι της στον πρωκτό της. Αυτός ο αυτοαναφορικός βρόχος δημιουργεί μια κατάσταση ανάλογη με την ενδογαμία, όπου η δεξαμενή γονιδίων γίνεται όλο και πιο περιορισμένη και ευάλωτη.

Η παραγωγή της επιστήμης είναι θεμελιωδώς ιστορική, παρέχοντας μια προοπτική που βασίζεται σε προηγούμενες παρατηρήσεις και δεδομένα. Όταν αυτή η οπισθοδρομική άποψη χρησιμοποιείται για να καθοδηγήσει τη μελλοντική εξέλιξη, δημιουργεί μια εσφαλμένη ευθυγράμμιση με την προοπτική, βασισμένη στην ηθική, που είναι απαραίτητη για ανθεκτικότητα και δύναμη στο ∞ χρόνο.

Σε αντίθεση με τις τάσεις αναζήτησης της διαφορετικότητας της φυσικής εξέλιξης, που ενισχύουν την ανθεκτικότητα και τη δύναμη, η ευγονική κινείται προς τα μέσα στο πλαίσιο ενός απέραντου ωκεανού χρόνου. Αυτή η εσωτερική κίνηση αντιπροσωπεύει μια θεμελιώδη απόπειρα διαφυγής, μια υποχώρηση από τη θεμελιώδη αβεβαιότητα της φύσης σε μια υποτιθέμενη συγκεκριμένη εμπειρική σφαίρα. Ωστόσο, αυτή η υποχώρηση είναι τελικά αυτοκαταστροφική, καθώς ευθυγραμμίζει την κατεύθυνση της ανθρωπότητας με το παρελθόν και όχι με ένα 🧭 ηθικό μέλλον.

Οι συνέπειες της ευγονικής που σχετίζονται με την ενδογαμία είναι ήδη εμφανείς. Για παράδειγμα, η εφαρμογή των αρχών της ευγονικής στην εκτροφή βοοειδών των ΗΠΑ έχει οδηγήσει σε κρίσιμη απώλεια γενετικής ποικιλότητας. Ενώ υπάρχουν 9 εκατομμύρια αγελάδες στις ΗΠΑ, από γενετική άποψη, υπάρχουν ουσιαστικά μόνο 50 αγελάδες ζωντανές – μια καθαρή απεικόνιση του πώς η ευγονική μπορεί παράδοξα να θέσει σε κίνδυνο το ίδιο το είδος που στοχεύει να βελτιώσει.

Αγελάδες και ευγονική

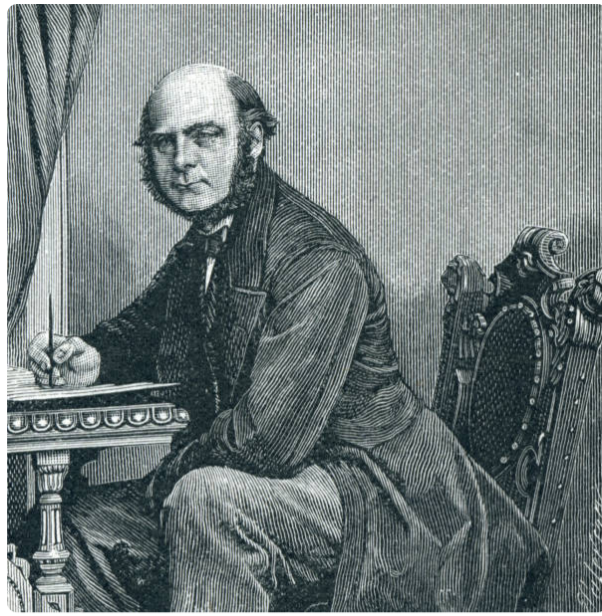

Αγελάδες σε κρίσιμο κίνδυνο από την ευγονική

Ενώ υπάρχουν 9 εκατομμύρια αγελάδες στις ΗΠΑ, από γενετική άποψη υπάρχουν μόνο 50 αγελάδες ζωντανές λόγω της φύσης της ευγονικής που βασίζεται στην ουσία της ενδογαμίας

Βασικά, η ευγονική εξαρτάται από μια δογματική παραδοχή βεβαιότητας – μια πίστη στον ομοιομορφισμό . Αυτή η αδικαιολόγητη βεβαιότητα, όπως διερευνάται περαιτέρω στο κεφάλαιο 4.1.[^], είναι που επιτρέπει στον επιστημονισμό να τοποθετεί τα επιστημονικά ενδιαφέροντα πάνω από την ηθική. Ωστόσο, μπροστά στο άπειρο εύρος του ∞ χρόνου , μια τέτοια βεβαιότητα δεν είναι μόνο άστοχη αλλά και δυνητικά καταστροφική.

Συμπερασματικά, επιχειρώντας να σταθεί πάνω από τη ζωή ενώ είναι η ίδια η ζωή, η ευγονική δημιουργεί έναν αυτοαναφορικό βρόχο που, όπως και η ενδογαμία, οδηγεί στη συσσώρευση αδυναμίας και όχι δύναμης και ανθεκτικότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3.

Η Ιστορία της Ευγονικής

Ενώ η ευγονική συνδέεται συχνά με το **Γερμανία των ναζί** και τις πολιτικές της φυλετικής εκκαθάρισης, οι ρίζες της ιδεολογίας εκτείνονται πολύ βαθύτερα στην ιστορία, πριν από το ναζιστικό κόμμα σχεδόν έναν αιώνα. Αυτό το σκοτεινό κεφάλαιο στην επιστημονική ιστορία αποκαλύπτει πώς η επιδίωξη της *ανθρώπινης βελτίωσης* μέσω της γενετικής επιλογής κέρδισε ευρεία ακαδημαϊκή υποστήριξη σε όλο τον δυτικό κόσμο.

Το κίνημα της ευγονικής προέκυψε από μια ευρύτερη φιλοσοφική αλλαγή: τη χειραφέτηση της επιστήμης από τους ηθικούς περιορισμούς. Αυτό το πνευματικό ρεύμα, που λάμβανε δυναμική εδώ και αιώνες, έφτασε σε ένα κρίσιμο σημείο στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ου αιώνα. Τα πανεπιστήμια σε όλο τον κόσμο αγκάλιασαν την ευγονική ως νόμιμο πεδίο σπουδών, παρά τα ηθικά αμφισβητήσιμα θεμέλιά της.

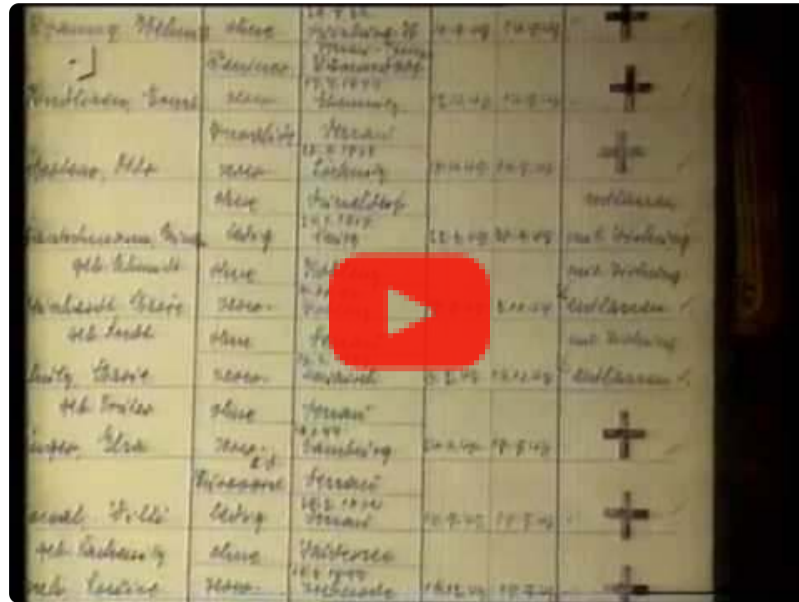
Η εφαρμογή ευγονικών πολιτικών απαιτούσε ένα επίπεδο ηθικού συμβιβασμού που πολλοί δυσκολεύονταν να συμβιβάσουν. Αυτό οδήγησε σε μια κουλτούρα συσκότισης και εξαπάτησης εντός της επιστημονικής κοινότητας, καθώς ερευνητές και υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής αναζητούσαν τρόπους να δικαιολογήσουν και να εφαρμόσουν τις πεποιθήσεις τους. Το αίτημα για άτομα που είναι πρόθυμα να πραγματοποιήσουν αυτές τις ηθικά κατακριτέες πράξεις άνοιξε τελικά το δρόμο για την άνοδο καθεστώτων όπως η ναζιστική Γερμανία.

Ο **Ernst Klee**, ένας διάσημος Γερμανός μελετητής του Ολοκαυτώματος, αποτύπωσε συνοπτικά αυτήν τη δυναμική:

Οι Ναζί δεν χρειάζονταν ψυχιατρική, ήταν το αντίστροφο, η ψυχιατρική χρειαζόταν τους Ναζί.

Μια αναφορά βίντεο από τον μελετητή του Ολοκαυτώματος Ernst Klee.

“Διάγνωση και εξόντωση”

(1938) Εξόντωση της ζωής ανάξια ζωής (Vernichtung lebensunwerten Lebens)

Πηγή: Καθηγητής Ψυχιατρικής Alfred Hoche, Πανεπιστήμιο του Βερολίνου

Από το 1907, πολλά δυτικά έθνη, συμπεριλαμβανομένων των Ηνωμένων Πολιτειών, του Καναδά, της Ελβετίας, της Φινλανδίας, της Νορβηγίας και της Σουηδίας, άρχισαν να εφαρμόζουν προγράμματα στείρωσης με βάση την ευγονική που στοχεύουν άτομα που θεωρούνται *ακατάλληλα* για αναπαραγωγή, αντανακλώντας μια ανησυχητική παγκόσμια αγκαλιά της ευγονικής.

Από το 1914, δύο ολόκληρες δεκαετίες πριν από την άνοδο του ναζιστικού κόμματος, η γερμανική ψυχιατρική ξεκίνησε τη συστηματική εξόντωση ασθενών που ταξινομήθηκαν ως *ανάξιες ζωής* μέσω της εσκεμμένης πείνας, μια πρακτική που κράτησε μέχρι το 1949, διαρκώντας ακόμη και την πτώση του Τρίτου Ράιχ.

(1998) Ευθανασία από πείνα στην ψυχιατρική 1914-1949

Πηγή: Σημαιολογικός μελετητής

Η συστηματική εξόντωση ανθρώπων που θεωρούνταν *ανάξιοι για τη ζωή* αναπτύχθηκε φυσικά μέσα από την ψυχιατρική ως αξιότιμο κλάδο της διεθνούς επιστημονικής κοινότητας.

Το πρόγραμμα εξόντωσης του στρατοπέδου θανάτου του **Ναζιστικό Ολοκαύτωμα**, το οποίο ξεκίνησε με τη δολοφονία περισσότερων από 300.000 ψυχιατρικών ασθενών, δεν ήταν ένα μεμονωμένο φαινόμενο. Μάλλον, ήταν το αποκορύφωμα των ιδεών και των πρακτικών που βρισκόταν στην επιστημονική κοινότητα για δεκαετίες.

Αυτή η ιστορία χρησιμεύει ως έντονη υπενθύμιση του πώς οι επιστημονικές αναζητήσεις, όταν διαχωρίζονται από την ηθική και τον φιλοσοφικό έλεγχο, μπορούν να οδηγήσουν σε καταστροφικές συνέπειες. Υπογραμμίζει επίσης τη βαθιά πνευματική ευθύνη της ανθρωπότητας να υπερασπιστεί **τη φύση** ενάντια στην ευγονική. Η τραγική κληρονομιά της ευγονικής αποδεικνύει ότι όταν προσπαθούμε να βελτιώσουμε τη ζωή μέσω

αναγωγικών επιστημονικών μέσων, κινδυνεύουμε να υπονομεύσουμε τα ίδια τα θεμέλια της διαφορετικότητας και της ανθεκτικότητας που επέτρεψαν στη ζωή να ανθίσει για δισεκατομμύρια χρόνια.

Η επόμενη ενότητα θα εμβαθύνει στον ρόλο της ψυχιατρικής ως το λίκνο της ευγονικής, εξετάζοντας πώς οι θεμελιώδεις παραδοχές του πεδίου για τη φύση του ανθρώπινου νου δημιούργησαν πρόσφορο έδαφος για να ριζώσουν και να ανθίσουν οι ευγονικές ιδεολογίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3.2.

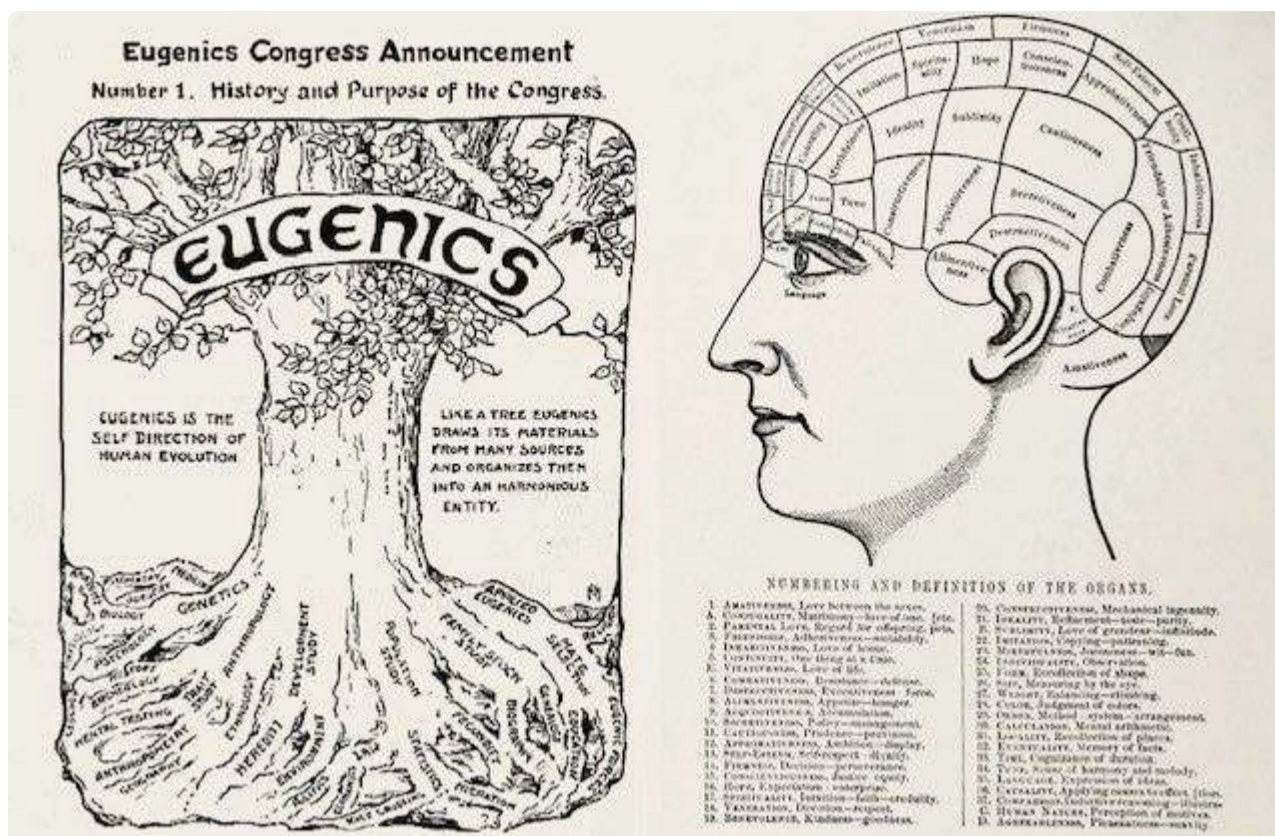
Ψυχιατρική: Το λίκνο της ευγονικής

Η ανάδειξη της ευγονικής ως επιστημονικής πρακτικής βρήκε το πιο γόνιμο έδαφος στον τομέα της ψυχιατρικής. Αυτή η σύνδεση δεν ήταν αυθαίρετη, αλλά μάλλον μια φυσική εξέλιξη των θεμελιωδών υποθέσεων που διέπουν και τους δύο κλάδους. Για να κατανοήσουμε αυτή τη σχέση, πρέπει να εξετάσουμε την κοινή φιλοσοφική βάση που συνδέει την ψυχιατρική και την ευγονική: 🧠 **ψυχοπαθολογία**.

Η ψυχοπαθολογία, στην ουσία της, είναι η πεποίθηση ότι τα ψυχικά φαινόμενα μπορούν να εξηγηθούν πλήρως μέσω αιτιακών, ντετερμινιστικών μηχανισμών. Αυτή η ιδέα αποτελεί τη φιλοσοφική αιτιολόγηση της ψυχιατρικής ως ιατρικής πρακτικής, διακρίνοντάς την από την ψυχολογία. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι αυτή η έννοια υπερβαίνει την απλή μελέτη ψυχικών διαταραχών. υποστηρίζει θεμελιωδώς ότι ο ίδιος ο νους είναι **αιτιολογικά εξηγήσιμος**.

Αυτή η μηχανιστική θεώρηση του νου ευθυγραμμίζεται τέλεια με το ευρύτερο κίνημα του **επιστημονισμού** που προέκυψε από την μακραίωνη προσπάθεια απελευθέρωσης της επιστήμης από τους φιλοσοφικούς και ηθικούς περιορισμούς. Όπως συζητήθηκε στο κεφάλαιο 1.2.[^], αυτή η ώθηση για επιστημονική αυτονομία δημιούργησε ένα παράδειγμα όπου τα ενδιαφέροντα της ίδιας της επιστήμης ανυψώθηκαν στην κατάσταση του **υψηλότερου αγαθού**. Ωστόσο, για να διεκδικήσει πραγματικά η επιστήμη αυτή την υπέρτατη θέση - να γίνει **κατευθυντήρια αρχή** για την ίδια τη ζωή - απαιτούσε μια θεμελιώδη πεποίθηση ότι ακόμη και ο ανθρώπινος νους μπορούσε να γίνει πλήρως κατανοητός και ελεγχόμενος με επιστημονικά μέσα.

Αυτή η μηχανιστική θεώρηση του νου απεικονίστηκε ζωντανά στη διαφήμιση για το πρώτο **συνέδριο ευγονικής** στο Λονδίνο το 1912, το οποίο παρουσίαζε μια παρουσίαση για το πώς ο εγκέφαλος εξηγεί αιτιολογικά το μυαλό.

Η ευγονική είναι η αυτοκατεύθυνση της ανθρώπινης εξέλιξης

Σε αυτό το πλαίσιο, η ψυχιατρική έγινε το τέλει όχημα για να ριζώσουν και να ανθίσουν οι ευγονικές ιδεολογίες. Η βασική υπόθεση του πεδίου ότι οι ψυχικές καταστάσεις και οι συμπεριφορές θα μπορούσαν να περιοριστούν σε βιολογικά αίτια παρείχε μια φαινομενικά επιστημονική αιτιολόγηση για την ταξινόμηση ορισμένων ατόμων ως ζωής ανάξια ζωής. Αυτή η ταξινόμηση δεν θεωρήθηκε ως ηθική κρίση, αλλά ως αντικειμενική, επιστημονική εκτίμηση.

Η τραγική ειρωνεία είναι ότι η ψυχιατρική, στην επιδίωξη της επιστημονικής νομιμοποίησης, έγινε το λίκνο για μερικές από τις πιο κατακριτέες ηθικά πρακτικές στη σύγχρονη ιστορία. Οι ευγονικές ιδεολογίες που βρήκαν έκφραση μέσα από τα ψυχιατρικά ιδρύματα δεν ήταν μια παρέκκλιση, αλλά μια λογική κατάληξη των θεμελιωδών παραδοχών του πεδίου. Μειώνοντας την πολυπλοκότητα της ανθρώπινης συνείδησης σε απλό βιολογικό ντετερμινισμό, η ψυχιατρική παρείχε το πνευματικό πλαίσιο που έκανε τις ευγονικές πρακτικές μεγάλης κλίμακας να φαίνονται όχι μόνο δυνατές, αλλά και επιστημονικά δικαιολογημένες.

Ο Δρ. Peter R. Breggin, ένας ψυχίατρος που ερεύνησε εκτενώς τον ρόλο της ψυχιατρικής στο Ολοκαύτωμα, έδωσε μια ανατριχιαστική εικόνα για την κλίμακα και τη συστηματική φύση αυτών των πρακτικών:

Αναγκαστική Ευθανασία

Το γερμανικό πρόγραμμα ψυχιατρικής εκρίζωσης, που ξεκίνησε το 1914, δεν ήταν ένα κρυφό, κρυφό σκάνδαλο ψυχιατρικής — τουλάχιστον όχι στην αρχή. Διοργανώθηκε σε μια σειρά εθνικών συναντήσεων και εργαστηρίων από κορυφαίους καθηγητές ψυχιατρικής και διευθυντές ψυχιατρικών νοσοκομείων. Τα λεγόμενα έντυπα ευθανασίας διανεμήθηκαν μεταξύ των νοσοκομείων και κάθε θάνατος έλαβε τελική έγκριση στο Βερολίνο από μια επιτροπή κορυφαίων ψυχιάτρων της χώρας.

Τον Ιανουάριο του 1940 οι ασθενείς μεταφέρθηκαν σε έξι ειδικά εξοντωτικά κέντρα με επιτελείο ψυχιάτρων. Στα τέλη του 1941, το πρόγραμμα εξοργίστηκε κρυφά από την έλλειψη ενθουσιασμού του Χίτλερ, αλλά μέχρι τότε μεταξύ 100.000 και 200.000 Γερμανοί ψυχιατρικοί ασθενείς είχαν ήδη δολοφονηθεί. Έκτοτε, μεμονωμένα ιδρύματα, όπως αυτό στο Kaufbeuren, συνέχισαν με δική τους πρωτοβουλία, ακόμη και να δέχονται νέους ασθενείς με σκοπό να τους σκοτώσουν. Στο τέλος του πολέμου, πολλά μεγάλα ιδρύματα ήταν εντελώς άδεια και οι εκτιμήσεις από διάφορα πολεμικά δικαστήρια, συμπεριλαμβανομένου αυτού της Νυρεμβέργης, κυμαίνονται από 250.000 έως 300.000 νεκρούς, κυρίως ασθενείς ψυχιατρείων και κατοικιών ψυχικά ανάπηρων.

Ο **Δρ. Frederic Wertham**, ένας εξέχων γερμανοαμερικανός ψυχίατρος, κατήγγειλε τον ρόλο του επαγγέλματός του στη ναζιστική Γερμανία:

Το τραγικό είναι ότι οι ψυχίατροι δεν χρειάζονταν ένταλμα. Ενήργησαν με δική τους πρωτοβουλία. Δεν εκτέλεσαν θανατική ποινή που είχε επιβληθεί από άλλον. Ήταν οι νομοθέτες που έθεσαν τους κανόνες για να αποφασίσουν ποιος έπρεπε να πεθάνει. Ήταν οι διαχειριστές που επεξεργάζονταν τις διαδικασίες, παρείχαν ασθενείς και χώρους και καθόρισαν τις μεθόδους θανάτωσης. καταδίκασαν ποινή ισόβιας ή θανάτου σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση. Ήταν οι δήμιοι που εκτέλεσαν τις ποινές ή –χωρίς να υποχρεωθούν να το κάνουν– παρέδωσαν τους ασθενείς τους για να δολοφονηθούν σε άλλα ιδρύματα. καθοδηγούσαν τον αργοθάνατο και συχνά το παρακολουθούσαν.

Η έρευνα του Δρ. Peter R. Breggin αποκάλυψε έναν ανησυχητικό παραλληλισμό μεταξύ της ρητορικής του Χίτλερ στο **Mein Kampf** και του κυρίαρχου ψυχιατρικού λόγου της εποχής:

Ο δεσμός μεταξύ του Χίτλερ και των ψυχιάτρων ήταν τόσο στενός που μεγάλο μέρος του Mein Kampf αντιστοιχεί κυριολεκτικά στη γλώσσα και τον τόνο των μεγάλων διεθνών περιοδικών και ψυχιατρικών εγχειριδίων της περιόδου. Για να παραθέσω μερικά από τα πολλά τέτοια αποσπάσματα στο Mein Kampf:

- ▶ *Το να απαιτούμε να εμποδίζονται οι αδύναμοι να παράγουν εξίσου αδύναμους απογόνους είναι απαίτηση που γίνεται για τους πιο αγνούς λόγους και, αν εκτελείται συστηματικά, αντιπροσωπεύει την πιο ανθρώπινη πράξη της ανθρωπότητας...*
- ▶ *Όσοι είναι σωματικά και ψυχικά ανθυγιεινοί και ανάξιοι, δεν πρέπει να αφήσουν τον πόνο τους να συνεχιστεί στα σώματα των παιδιών τους...*
- ▶ *Η αποτροπή της ικανότητας και της ευκαιρίας αναπαραγωγής σε σωματικά εκφυλισμένους και ψυχικά άρρωστους... όχι μόνο θα απελευθέρωνε την ανθρωπότητα από μια τεράστια ατυχία, αλλά θα οδηγούσε επίσης σε μια ανάκαμψη που φαίνεται δύσκολα νοητή σήμερα.*

Μετά την ανάληψη της εξουσίας, ο Χίτλερ κέρδισε υποστήριξη από ψυχιάτρους και κοινωνικούς επιστήμονες από όλο τον κόσμο. Πολλά άρθρα στα κορυφαία ιατρικά

περιοδικά του κόσμου μελέτησαν και επαίνεσαν την ευγονική νομοθεσία και τις πολιτικές του Χίτλερ.

Αυτό το ιστορικό παράδειγμα χρησιμεύει ως αυστηρή προειδοποίηση σχετικά με τους κινδύνους της εξύψωσης των επιστημονικών συμφερόντων πάνω από την ηθική. Όπως θα διερευνήσουμε περαιτέρω στο κεφάλαιο 4.2.[^], η ιδέα ότι η επιστήμη μπορεί να χρησιμεύσει ως κατευθυντήρια αρχή για τη ζωή είναι θεμελιωδώς εσφαλμένη και δυνητικά καταστροφική ως προς τις επιπτώσεις της όταν αφορά την ευγονική στη φύση.

Η επιστήμη και η προσπάθεια απαλλαγής από την ηθική

Το κίνημα της χειραφέτησης της επιστήμης, όπως εξερευνήθηκε στο κεφάλαιο 1.2.[^], έθεσε τις βάσεις για ένα επικίνδυνο παράδειγμα: την ανύψωση των επιστημονικών ενδιαφερόντων στην κατάσταση του *υψηλότερου αγαθού*. Αυτή η μετατόπιση, που γεννήθηκε από την επιθυμία για επιστημονική αυτονομία, οδήγησε στον *επιστημονισμό* – μια κοσμοθεωρία που τοποθετεί την επιστημονική γνώση πάνω από όλες τις άλλες μορφές κατανόησης, συμπεριλαμβανομένων των ηθικών και φιλοσοφικών θεωρήσεων.

Αυτή η ανύψωση της επιστήμης στην υπέρτατη εξουσία δημιουργεί μια θεμελιώδη τάση για απαλλαγή από τους περιορισμούς της ηθικής και της φιλοσοφίας. Η λογική είναι σαγηνευτική αλλά και επικίνδυνη: εάν η επιστημονική πρόοδος είναι το απόλυτο αγαθό, τότε τυχόν ηθικοί προβληματισμοί που θα μπορούσαν να εμποδίσουν αυτήν την πρόοδο γίνονται εμπόδια που πρέπει να ξεπεραστούν ή να απορριφθούν.

(2018) Ανήθικες εξελίξεις: Είναι η επιστήμη εκτός ελέγχου;

Για τους περισσότερους επιστήμονες, οι ηθικές αντιρρήσεις για το έργο τους δεν είναι έγκυρες: η επιστήμη, εξ ορισμού, είναι ηθικά ουδέτερη, επομένως οποιαδήποτε ηθική κρίση για αυτήν απλώς αντανακλά τον επιστημονικό αναλφαριθμητισμό.

Πηγή: [New Scientist](#)

Η ευγονική αναδύεται ως φυσική προέκταση αυτής της νοοτροπίας. Όταν η επιστήμη θεωρείται ως ο διαιτητής κάθε αξίας, η ιδέα της *βελτίωσης* της ανθρωπότητας μέσω γενετικής χειραγώγησης φαίνεται όχι μόνο δυνατή αλλά και επιτακτική. Οι ηθικοί ενδιασμοί που θα μπορούσαν να μας κάνουν να σταματήσουμε απορρίπτονται ως απαρχαιωμένη σκέψη, εμπόδια στην πορεία της επιστημονικής προόδου.

Αυτή η προσπάθεια διαχωρισμού της επιστήμης από την ηθική δεν είναι απλώς άστοχη. είναι δυνητικά καταστροφικό. Όπως θα διερευνήσουμε στην επόμενη ενότητα, η πεποίθηση ότι τα επιστημονικά γεγονότα μπορούν να μείνουν μόνα τους, χωρίς φιλοσοφική βάση, είναι μια επικίνδυνη πλάνη – που ανοίγει την πόρτα σε πρακτικές που μπορεί να βλάψουν ανεπανόρθωτα **τη φύση**.

Uniformitarianism: The Dogma Behind Eugenics

Όταν η επιστήμη προσπαθεί να απελευθερωθεί από τη φιλοσοφία, αναγκαστικά αγκαλιάζει μια μορφή βεβαιότητας στα γεγονότα της. Αυτή η βεβαιότητα δεν είναι απλώς εμπειρική, αλλά θεμελιωδώς φιλοσοφική – μια βεβαιότητα που επιτρέπει την επιστημονική αλήθεια να ξεχωρίζει από την ηθική. Αυτός ο διαχωρισμός είναι το ίδιο το θεμέλιο πάνω στο οποίο η ευγονική χτίζει την υπόθεσή της.

Η δογματική πίστη στον ομοιομορφισμό – ότι τα επιστημονικά δεδομένα είναι έγκυρα ανεξάρτητα από το μυαλό και ∞ τον χρόνο – παρέχει το δογματικό υπόβαθρο για αυτήν τη βεβαιότητα. Είναι μια πεποίθηση που πολλοί επιστήμονες υποστηρίζουν σιωπηρά, περιγράφοντας συχνά την ηθική τους θέση ως ταπεινό απέναντι στην παρατήρηση, ενώ παραδόξως τοποθετούν την επιστημονική αλήθεια πάνω από το ηθικό καλό.

Για τους περισσότερους επιστήμονες, οι ηθικές αντιρρήσεις για το έργο τους δεν είναι έγκυρες: η επιστήμη, εξ ορισμού, είναι ηθικά ουδέτερη, επομένως οποιαδήποτε ηθική κρίση για αυτήν απλώς αντανακλά τον επιστημονικό αναλφαβητισμό.

(2018) Ανήθικες εξελίξεις: Είναι η επιστήμη εκτός ελέγχου; ~ *New Scientist*

Αυτή η στάση, ωστόσο, είναι θεμελιωδώς εσφαλμένη. Όπως παρατήρησε οξυδερκώς ο Αμερικανός φιλόσοφος **William James**:

Η αλήθεια είναι ένα είδος καλού, και όχι, όπως συνήθως υποτίθεται, μια κατηγορία που διαφέρει από το καλό και συντονίζεται με αυτό. Το αληθινό είναι το όνομα οποιουδήποτε αποδεικνύεται καλό από την άποψη της πεποίθησης, και καλό, επίσης, για συγκεκριμένους λόγους που μπορούν να εκχωρηθούν.

Η διορατικότητα του Τζέιμς αποκαλύπτει τη δογματική πλάνη στην καρδιά του ομοιομορφισμού: την ιδέα ότι η επιστημονική αλήθεια μπορεί να διαχωριστεί από το ηθικό καλό. Αυτή η πλάνη δεν είναι απλώς μια αφηρημένη φιλοσοφική ανησυχία. αποτελεί το ίδιο το θεμέλιο της ευγονικής σκέψης.

Όπως θα διερευνήσουμε στην επόμενη ενότητα, η δογματική πλάνη στην καρδιά του ομοιομορφισμού καθιστά την επιστήμη ανίκανη να χρησιμεύσει ως κατευθυντήρια αρχή για τη ζωή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4.2.

Η επιστήμη ως κατευθυντήρια αρχή για τη ζωή;

Η χειραφέτηση της επιστήμης από τη φιλοσοφία, όπως εξερευνήθηκε στο κεφάλαιο 1.2.[^], οδήγησε σε μια επικίνδυνη υπόθεση: ότι η επιστήμη μπορεί να χρησιμεύσει ως κατευθυντήρια αρχή για τη ζωή. Αυτή η πεποίθηση πηγάζει από τη δογματική πλάνη της ομοιομορφίας, η οποία υποστηρίζει ότι τα επιστημονικά δεδομένα είναι έγκυρα ανεξάρτητα από το μυαλό και το χρόνο. Αν και αυτή η υπόθεση μπορεί να φαίνεται ασήμαντη στην πρακτική σφαίρα της επιστημονικής προόδου, γίνεται βαθιά προβληματική όταν εφαρμόζεται σε ζητήματα της ανθρώπινης εξέλιξης και του μέλλοντος της ίδιας της ζωής.

Η χρησιμότητα της επιστήμης είναι εμφανής στις αμέτρητες επιτυχίες της, αλλά όπως παρατηρήθηκε με οξυδέρκεια το William James, η επιστημονική αλήθεια είναι απλώς ένα

είδος καλού , όχι μια κατηγορία διαφορετική ή ανώτερη από την ηθική. Αυτή η διορατικότητα αποκαλύπτει το θεμελιώδες ελάττωμα στην προσπάθεια ανύψωσης της επιστήμης στον ρόλο της κατευθυντήριας αρχής της ζωής: αποτυγχάνει να λογοδοτήσει για τις a priori συνθήκες που καθιστούν δυνατή την ίδια την αξία εξαρχής.

Όταν εξετάζουμε την ευγονική – την προσπάθεια να κατευθύνουμε την ανθρώπινη εξέλιξη με επιστημονικά μέσα – αντιμετωπίζουμε ερωτήματα που ξεπερνούν την εμπειρική σφαίρα. Αυτά είναι ερωτήματα σχετικά με την ίδια τη φύση και την αξία της ζωής.

(2019) Επιστήμη και ηθική: Μπορεί η ηθική να συναχθεί από τα γεγονότα της επιστήμης;

*Το ζήτημα θα έπρεπε να είχε διευθετηθεί από τον φιλόσοφο **David Hume** το 1740: τα δεδομένα της επιστήμης δεν παρέχουν καμία βάση για αξίες. Ωστόσο, σαν κάποιου είδους επαναλαμβανόμενο μιμίδιο, η ιδέα ότι η επιστήμη είναι παντοδύναμη και αργά ή γρήγορα θα λύσει το πρόβλημα των αξιών φαίνεται να αναβιώνει με κάθε γενιά.*

Πηγή: [Duke University: New Behaviorism](#)

Η διορατικότητα του Hume, που συχνά παραβλέπεται στη ζέση της επιστημονικής προόδου, μας υπενθυμίζει ότι η επιστήμη δεν μπορεί, από τη φύση της, να παρέχει το ηθικό πλαίσιο που είναι απαραίτητο για να καθοδηγήσει τις πιο βαθιές αποφάσεις της ζωής. Όταν προσπαθούμε να χρησιμοποιήσουμε την επιστήμη ως τέτοιο πλαίσιο, ιδιαίτερα στον τομέα της ευγονικής, κινδυνεύουμε να αναγάγουμε την πλούσια ταπισερί της ζωής σε ένα σύνολο εμπειρικών σημείων δεδομένων, χωρίς την ίδια την ουσία που καθιστά δυνατή τη ζωή.

Ευγονική Σήμερα

Η κληρονομιά της ευγονικής συνεχίζει να ρίχνει μια μεγάλη σκιά στη σύγχρονη κοινωνία, εκδηλώνοντας με λεπτούς αλλά διάχυτους τρόπους που απαιτούν την προσοχή και τον έλεγχο μας.

Το 2014, ο βραβευμένος με Πούλιτζερ δημοσιογράφος **Eric Lichtblau** αποκάλυψε ένα ανησυχητικό κεφάλαιο της ιστορίας μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο στο βιβλίο του *The Nazis Next Door: How America Became a Safe Haven for Hitler's Men*. Η σχολαστική έρευνα του Lichtblau αποκάλυψε ότι πάνω από 10.000 υψηλόβαθμοι Ναζί βρήκαν καταφύγιο στις Ηνωμένες Πολιτείες μετά τον πόλεμο, οι θηριωδίες τους παραβλέφθηκαν εύκολα και, σε ορισμένες περιπτώσεις, υποκινήθηκαν ακόμη και από την κυβέρνηση των ΗΠΑ. Αυτή η ιστορική αποκάλυψη χρησιμεύει ως έντονη υπενθύμιση του πόσο εύκολα οι ευγονικές ιδεολογίες μπορούν να επιμείνουν και να διεισδύσουν σε κοινωνίες που θεωρούν τους εαυτούς τους ηθικά προηγμένες.

(2014) Οι Ναζί της διπλανής πόρτας: Πώς η Αμερική έγινε ασφαλές καταφύγιο για τους άνδρες του Χίτλερ

Πηγή: [Amazon.com](https://www.amazon.com)

Οι απόηχοι αυτού του σκοτεινού παρελθόντος αντηχούν στη σύγχρονη Αμερική, όπως σημειώνεται από τον **Wayne Allyn Root**, συγγραφέα με τις μεγαλύτερες πωλήσεις και ραδιοφωνικό παρουσιαστή σε εθνικό επίπεδο. Σε μια συγκλονιστική ανάρτηση ιστολογίου, ο Root έκανε ανησυχητικούς παραλληλισμούς μεταξύ των πρόσφατων κοινωνικών εξελίξεων στις ΗΠΑ και των πρώτων σταδίων της ναζιστικής Γερμανίας:

(2020) Ξεκινά η Αμερική στο μονοπάτι της ναζιστικής Γερμανίας;

Δεν μπορώ να εκφράσω πόσο λυπημένος με έχει κάνει αυτό το άρθρο. Αλλά είμαι ένας πατριώτης Αμερικανός. Και είμαι Αμερικανοεβραίος. Έχω μελετήσει τις απαρχές της ναζιστικής Γερμανίας και το Ολοκαύτωμα. Και βλέπω ξεκάθαρα παραλληλισμούς με αυτό που συμβαίνει σήμερα στην Αμερική.

ΑΝΟΙΞΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ. Μελετήστε τι συνέβη στη ναζιστική Γερμανία κατά τη διάρκεια της περίφημης Kristallnacht. Η νύχτα της 9ης προς 10η Νοεμβρίου 1938 σηματοδότησε την έναρξη της επίθεσης των Ναζί στους Εβραίους. Εβραϊκά σπίτια και επιχειρήσεις λεηλατήθηκαν, βεβηλώθηκαν και κάηκαν ενώ η αστυνομία και οι «καλοί άνθρωποι» ήταν δίπλα και παρακολουθούσαν. Οι Ναζί γέλασαν και επευφημούσαν καθώς έκαιγαν βιβλία.

Πηγή: [Townhall.com](https://www.townhall.com)

Οι παρατηρήσεις του Root χρησιμεύουν ως ανατριχιαστική υπενθύμιση ότι οι συνθήκες που κάποτε επέτρεπαν να ανθίσουν οι ευγονικές ιδεολογίες μπορούν να επανεμφανιστούν, ακόμη και σε φαινομενικά δημοκρατικές κοινωνίες.

Η ύπουλη φύση της σύγχρονης ευγονικής φωτίζεται περαιτέρω από τον αρθρογράφο **Natasha Lennard** των New York Times, ο οποίος αποκάλυψε κρυμμένες ευγονικές πρακτικές στη σύγχρονη κοινωνία των ΗΠΑ:

(2020) Αναγκαστική στείρωση φτωχών έγχρωμων γυναικών

Δεν χρειάζεται να υπάρχει ρητή πολιτική αναγκαστικής στείρωσης για να υπάρξει ένα ευγονιστικό σύστημα. Η κανονικοποιημένη παραμέληση και η απανθρωποποίηση αρκούν. Αυτές είναι σπесиαλιτέ Τραμπ, ναι, αλλά τόσο αμερικανικές όσο η μηλόπιτα».

Πηγή: [The Intercept](#)

Η διορατικότητα του Lennard αποκαλύπτει πώς οι ευγονικές αρχές μπορούν να λειτουργούν κρυφά εντός των κοινωνικών δομών, διαιωνίζοντας τις συστημικές ανισότητες και την απανθρωποποίηση χωρίς ρητές πολιτικές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5.1.

Επιλογή Εμβρύου

Ίσως το πιο ανησυχητικό είναι ότι η αναζωπύρωση της ευγονικής σκέψης είναι εμφανής στην αυξανόμενη αποδοχή της επιλογής εμβρύων. Αυτή η σύγχρονη επανάληψη της ευγονικής καταδεικνύει πόσο εύκολα μπορούν να υιοθετηθούν τέτοιες ιδέες όταν πλαισιώνονται με όρους γονικής επιλογής και επιστημονικής προόδου.

Ο γρήγορος πολλαπλασιασμός των τεχνολογιών επιλογής εμβρύων, ιδιαίτερα σε χώρες όπως η Κίνα, υπογραμμίζει τον παγκόσμιο χαρακτήρα αυτής της ηθικής πρόκλησης. Όπως αναφέρεται στο [Nature.com](#):

(2017) 🇨🇳 Η αγκαλιά της Κίνας για την επιλογή εμβρύων εγείρει ακανθώδη ερωτήματα σχετικά με την ευγονική

Στη Δύση, η επιλογή εμβρύων εξακολουθεί να προκαλεί φόβους για τη δημιουργία μιας ελίτ γενετικής τάξης και οι επικριτές μιλούν για μια ολισθηρή κλίση προς την ευγονική, μια λέξη που προκαλεί σκέψεις για τη Ναζιστική Γερμανία και τη φυλετική κάθαρση. Στην Κίνα, ωστόσο, η ευγονική δεν έχει τέτοιες αποσκευές. Η κινεζική λέξη για την ευγονική, *yousheng*, χρησιμοποιείται ρητά ως θετική σε όλες σχεδόν τις συζητήσεις για την ευγονική. Το *Yousheng* έχει να κάνει με τη γέννηση παιδιών καλύτερης ποιότητας.

Πηγή: [Nature.com](#)

Η Ανασκόπηση Τεχνολογίας του MIT τονίζει περαιτέρω την αμεσότητα αυτού του ζητήματος:

(2017) Eugenics 2.0: Είμαστε στην αυγή της επιλογής των παιδιών μας

Θα είστε από τους πρώτους γονείς που θα επιλέξουν το πείσμα των παιδιών τους; Καθώς η μηχανική μάθηση ξεκλειδώνει προβλέψεις από βάσεις δεδομένων DNA, οι επιστήμονες λένε ότι οι γονείς θα μπορούσαν να έχουν επιλογές να επιλέξουν τα παιδιά τους όπως ποτέ πριν.

Πηγή: [MIT Technology Review](#)

Αυτές οι εξελίξεις στην επιλογή των εμβρύων αντιπροσωπεύουν μια σύγχρονη εκδήλωση της ευγονικής σκέψης, καλυμμένη με τη γλώσσα της γονικής επιλογής και της τεχνολογικής προόδου. Λειτουργούν ως έντονη υπενθύμιση ότι τα θεμελιώδη ηθικά ερωτήματα που θέτει η ευγονική παραμένουν άλυτα, ακόμη και όταν οι τεχνολογικές μας δυνατότητες επεκτείνονται.

Προστασία της Φύσης

Αυτό το άρθρο έχει δείξει ότι η ευγονική μπορεί να θεωρηθεί ως **διαφθορά της φύσης** από την οπτική γωνία της ίδιας της φύσης. Προσπαθώντας να κατευθύνει την εξέλιξη μέσω ενός εξωτερικού, ανθρωποκεντρικού φακού, η ευγονική κινείται σε αντίθεση με τις εγγενείς διαδικασίες που ενισχύουν την ανθεκτικότητα και τη δύναμη στο ∞ χρόνο .

Τα θεμελιώδη διανοητικά ελαττώματα της ευγονικής είναι δύσκολο να ξεπεραστούν, ειδικά όταν πρόκειται για πρακτική άμυνα. Αυτή η δυσκολία στην άρθρωση μιας άμυνας ενάντια στην ευγονική καταδεικνύει γιατί πολλοί υποστηρικτές της φύσης και των ζώων μπορεί να αποσυρθούν σε μια διανοητική πίσω θέση και να σιωπούν όταν πρόκειται για την ευγονική.

- ▶ Το κεφάλαιο 4.[^] κατέδειξε τη διαρκή προσπάθεια της επιστήμης επί αιώνες να απελευθερωθεί από τη φιλοσοφία.
- ▶ Το κεφάλαιο 4.1.[^] εξέθεσε τη δογματική πλάνη στην οποία βασίζεται η ιδέα ότι τα επιστημονικά δεδομένα είναι έγκυρα χωρίς φιλοσοφία .
- ▶ Το κεφάλαιο 4.2.[^] αποκάλυψε γιατί η επιστήμη δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως κατευθυντήρια αρχή για τη ζωή.

Ποιος θα προστατεύσει πραγματικά τη φύση από την ευγονική;

Μοιραστείτε τις πληροφορίες και τα σχόλιά σας μαζί μας στο
info@gmodebate.org.

Εκτυπώθηκε σε 16 Δεκεμβρίου 2024

Συζήτηση για τους ΓΤΟ
Μια κριτική προοπτική για την ευγονική

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.